

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 14Co/42/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1724200630
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Král
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1724200630.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Krála a členov senátu JUDr. Dariny Kriváňovej a JUDr. Michaely Krajčovej v spore žalobcu: J. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom N. XXXX/XX, M., zastúpený W. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, M., proti žalovaným: 1/ W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXXX/XX, M. a 2/ N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. 1. mája XX/XX, M., o neúčinnosť právneho úkonu a o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok z 18. marca 2014, č.k. 47C/15/2024-24, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave napadnuté uznesenie Okresného súdu Pezinok z 18. marca 2014, č.k. 47C/15/2024-24 vo vzťahu k žalovanej 2/ m e n í tak, že žalovanej 2/ sa z a k a z u j e previesť vlastnícke právo, prenajať, zaťažiť záložným právom, zriadiť vecné bremeno k nehnuteľnostiam, evidovaným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom, pre okres Senec, obec Senec, katastrálne územie Senec na LV č. XXXX, a to: k bytu č. XX na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XX, vchod č. XX, právny vzťah k pozemkom parcel XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, na ktorých je bytový dom postavený, je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, a spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, a na príslušenstve vo veľkosti 7857/330648, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

II. Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanej 2/ nárok na náhradu trov neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Pezinok (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) uznesením z 18. marca 2014, č.k. 47C/15/2024-24 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Súd v dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na to, že žalobca sa žalobou vo veci samej domáhal určenia neúčinnosti darovacej zmluvy V-XXXXX/XXXX zo dňa 14.12.2022, ktorou žalovaná 1/ previedla (darovala) na žalovanú 2/ vlastnícke právo k nehnuteľnostiam vedeným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom pre okres Senec, obec Senec, katastrálne územie Senec na LV č. XXXX, a to bytu č. XX na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XX, vchod XX, pričom právny vzťah k pozemkom parc. č. XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, na ktorých je bytový dom postavený, je evidovaný na LV č. XXXX, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve 7857/330648 v spoluvlastníckom podiele 1/1 k celku (ďalej len „nehnuteľnosti“). Žalobca uviedol, že spolu so žalovanou 1/ boli účastníkmi dedičského konania (sp.zn. 15D/90/2022, Dnot 110/2022), vedeného pred Okresným súdom Bratislava III (prostredníctvom notárky V. F. J.), po poručiteľke K. Y., rodenej Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXXX/XX, M.. V tomto dedičskom konaní bola určená všeobecná hodnota majetku poručiteľky v sume 761.343,75 eur, pričom sa jednalo o finančné prostriedky uložené v úschove u žalovanej 1/, ktoré

zodpovedali alikvotnej časti z kúpnej ceny z predaja nehnuteľnosti poručiiteľkou na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 08.01.2014 kupujúcemu spoločnosti Ortler Real k.s. vo výške 761.343,75 EUR s príslušenstvom. Dedičské konanie bolo ukončené uznesením sp. zn. 15D/90/2022, Dnot 110/2022 zo dňa 10.10.2022 s tým, že notár potvrdil, že finančné prostriedky uložené v úschove u žalovanej 1/ vo výške 761.343,75 eur nadobúdajú žalobca a žalovaná 1/ v podieloch 1/2 k celku každý. Predmetným uznesením bola zároveň žalovanej 1/ uložená povinnosť vyplatiť žalobcovi sumu vo výške 380.671,87 eur s príslušenstvom, a to v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti konečného rozhodnutia vydaného v dedičskom konaní. Žalovaná 1/ podala proti predmetnému uzneseniu odvolanie, o ktorom prebieha na Krajskom súde v Bratislave pod sp.zn. 5Cod/3/2023 odvolacie konanie. Žalovaná 1/ v odvolaní namietla jednak procesné nedostatky konania pred notárom a zároveň uviedla okolnosti týkajúce sa pripísania sumy vo výške 761.343,75 eur na jej účet. Žalobca má za to, že nebola preukázaná vôľa poručiiteľky prenechať finančné prostriedky výlučne žalovanej 1/ a tiež, že vzhľadom na okolnosť, že poručiiteľka zomrela 5 mesiacov po pripísaní finančných prostriedkov na účet žalovanej 1/, nemohla takúto vysokú sumu spotrebovať. V čase vydania uznesenia bola žalovaná 1/ výlučnou vlastníčkou vyššie označených nehnuteľností. Tieto nehnuteľnosti nadobudla Darovacou zmluvou podľa V-XXXXX/XXXX zo dňa 14.12.2022 do výlučného vlastníctva žalovaná 2/, z čoho podľa žalobcu jednoznačne vyplývalo, že žalovaná 1/ previedla vlastnícke právo k nim na svoju dcéru - žalovanú 2/ po vydaní uznesenia, ktorým jej bola uložená povinnosť vyplatiť žalobcovi sumu vo výške 380.671,87 eur s príslušenstvom. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že vzhľadom na to, že Darovacia zmluva podľa V-XXXXX/XXXX zo dňa 14.12.2022 bola uzatvorená medzi osobami blízkymi, je táto zmluva voči žalobcovi neúčinná, a teda neplatná.

3. Žalobca navrhol v konaní nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým žiadal, aby súd žalovaným 1/, 2/ uložil nenakladať s vlastníckymi právami k týmto (darovaným) nehnuteľnostiam, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil totožnými skutkovými okolnosťami, ako žalobu vo veci samej. Uviedol, že vzhľadom na povinnosť uloženú žalovanej 1/ v uznesení o dedičstve, a to povinnosť vyplatiť mu sumu 380.671,87 eur s príslušenstvom a následne uzatvorenú Darovaciu zmluvu, má za to, že na strane žalobcu existuje naliehavý právny záujem, nakoľko ochranu jeho práv a oprávnených záujmov zákonom garantovaných, ako aj práv na základe uznesenia, nie je možné dosiahnuť inak len nariadením neodkladného opatrenia, nakoľko je dôvodná obava, že by žalovaná 2/ mohla previesť svoje vlastnícke práva k týmto nehnuteľnostiam na tretie osoby, a preto tu je podľa žalobcu obava, že exekúcia bude ohrozená.

4. Súd prvej inštancie s odkazom na ust. § 324 ods. 1, 3, § 325 ods. 1, 2, § 326 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, 2, 3 C.s.p. návrh ako nedôvodný zamietol. Súd poukázal na to, že účelom nariadenia neodkladného opatrenia je bezodkladná úprava pomerov strán, ktoré sú narušené resp. riešenie obavy, že exekúcia bude ohrozená. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez bezodkladnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozené, prípadne, že by bola ohrozená exekúcia. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd vychádza z naliehavosti a nutnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podáva, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Zmyslom neodkladného opatrenia je poskytnúť dočasnú ochranu oprávnenej strane sporu a zabrániť zhoršovaniu jej postavenia, a to napriek tomu, že súd nemá náležite zistený skutkový stav. Splnenie predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia nemožno vyvodiť len zo samotných tvrdení navrhovateľa, ale tieto je potrebné aspoň osvedčiť, a to aspoň do tej miery, že je potrebné nadobudnúť dôvodné presvedčenie o ich pravdivosti, keď pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia pred požiadavkou úplnosti skutkových zistení. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je súd viazaný návrhom strany, pričom musí starostlivo zvážiť najmä rozsah navrhovaných obmedzení. Súd pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia musí prihliadať nielen na ochranu oprávnených záujmov toho, kto o nariadenie neodkladného opatrenia žiada, ale na druhej strane tiež musí prihliadnúť na ochranu toho, proti komu má navrhované neodkladné opatrenie smerovať. Pokiaľ je neodkladné opatrenie spojené so zásahom do vlastníckeho práva, potom podľa článku 20 ods. 4 Ústavy SR je možné vlastnícke právo obmedziť iba v nevyhnutnej miere. Neodkladné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho účelom je dočasná úprava strán sporu. Neodkladné opatrenie nie je možné nariadiť bez toho,

aby boli náležite osvedčené aspoň základné skutočnosti o základe nároku v spore samom, o potrebe bezodkladnej úpravy pomerov strán sporu alebo o akútnej hrozbe, že exekúciu nebude možné vykonať.

5. S poukazom na uvedené, sa súd v prvom rade zaoberal otázkou, či nie je možné dosiahnuť žalobcom sledovaný účel zabezpečovacím opatrením, pričom dospel k záveru, že nariadenie zabezpečovacieho opatrenia v danom prípade neprichádza do úvahy. Po oboznámení sa s okolnosťami daného prípadu dospel k záveru, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný. Žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal, aby súd žalovaným uložil povinnosť nenakladať s vlastníckymi právami k nehnuteľnostiam, a to do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Právo nakladať s predmetom vlastníctva je pritom jedným zo základných subjektívnych oprávnení vlastníka a jeho obsahom je disponovanie vecami alebo právami prostredníctvom právnych úkonov, či už dvojstranných (kúpna zmluva, darovacia zmluva, nájomná zmluva, záložná zmluva, zmluva o zriadení vecného bremena, atď.) alebo jednostranných (napr. závet). Oprávnenie nakladať s vecami alebo právami predstavuje základ pre realizáciu ich hodnôt iným spôsobom než užívaním a spotrebou. Nariadením neodkladného opatrenia obmedzujúceho dispozičné oprávnenie dochádza nevyhnutne k zásahu do základných práv povinnej osoby, a to najmä do základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy Slovenskej republiky. Zásah do právnej sféry povinnej osoby musí byť preto legitímny a v súlade s princípom proporcionality. Neodkladné opatrenie nesmie nikoho obmedzovať nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného účelu a ujma osoby, proti ktorej neodkladné opatrenie smeruje, nesmie byť zjavne neprimeraná výhode, ktorú navrhovateľ získa. Je preto potrebné konkretizovať vymedzenie povinností a obmedzení ad hoc, nakoľko príliš všeobecne formulovaný zákaz nakladať s vecami alebo právami by mohol viesť k neprimeranému obmedzovaniu povinnej osoby.

6. Súd potom návrh žalobcu proti žalovanej 1/ vyhodnotil ako nedôvodný, nakoľko ako vyplývalo z listu vlastníctva č. XXXX vedeného Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom pre katastrálne územie Senec, výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností bola na základe darovacej zmluvy zo dňa 14.12.2022 žalovaná 2/, a z toho dôvodu nebolo možné uložiť žalovanej 1/ povinnosť nenakladať s vlastníckymi právami k týmto nehnuteľnostiam, nakoľko nebola ich vlastníčkou.

7. Vo vzťahu k žalovanej 2/ mal súd preukázané, že táto nadobudla nehnuteľnosti na základe darovacej zmluvy zo dňa 14.12.2022 a jej vlastnícke právo vzniklo vkladom do katastra nehnuteľností pod V-XXXXX/XXXX. Jednou z podmienok, pre ktoré súd môže nariadiť neodkladné opatrenie je okolnosť, že je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo je predpoklad, že exekúcia bude ohrozená. V danom konkrétnom prípade bola žalovaná 2/ vlastníčkou nehnuteľností od konca roka 2022, pričom žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podal dňa 19.02.2024. Potreba nariadenia neodkladného opatrenia musí byť však akútna a navrhovateľ neodkladného opatrenia musí osvedčiť aktuálnu potrebu jeho nariadenia zákonnými dôvodmi, inak takémuto návrhu nemožno vyhovieť. V danom konkrétnom prípade žalobca neuviedol, v čom konkrétne vidí potrebu neodkladne upraviť pomery. Žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia len uviedol, že vzhľadom na povinnosť uloženú žalovanej 1/ vyplatiť žalobcovi sumu 380.671,87 eur s príslušenstvom a na následne uzatvorenú darovaciu zmluvu mal za to, že na jeho strane existuje naliehavý právny záujem, nakoľko ochranu jeho práv a oprávnených záujmov ako aj práv na základe uznesenia o dedičstve nemožno dosiahnuť inak, nakoľko je tu dôvodná obava, že by žalovaná 2/ mohla previesť svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na tretie osoby. Žalobca však existenciu dôvodnej obavy, že by žalovaná 2/ mohla previesť svoje vlastnícke právo k nehnuteľnostiam na tretie osoby, súdu nijakým spôsobom neosvedčil a neuviedol, že by žalovaná 2/ podnikala konkrétne kroky, ktoré by nasvedčovali tomu, že hodlá previesť tieto nehnuteľnosti na tretiu osobu, resp. kroky, ktoré by boli spôsobilé ovplyvniť úspešnosť prípadnej budúcej exekúcie. Z týchto dôvodov nemal súd za preukázanú (osvedčenú) jednu z podmienok, za ktorých je možné neodkladné opatrenie nariadiť, a to naliehavosť resp. nutnosť úpravy pomerov strán, resp. ohrozenie prípadnej budúcej exekúcie.

8. Záverom súd poukázal na to, že bol povinný pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v súlade s princípom proporcionality vziať do úvahy jednak ochranu záujmov na strane žalobcu a na strane druhej prihliadnuť aj na ochranu žalovanej 2/, do vlastníckeho práva ktorej, by bolo nariadením neodkladného opatrenia zasiahnuté. Súd preskúmaním návrhu žalobcu dospel k záveru, že petit žalobcom navrhovaného neodkladného opatrenia je formulovaný príliš široko, nie je z neho možné vyvodiť, ktoré konkrétne vlastnícke oprávnenia žalovanej 2/ majú byť na ochranu žalobcu obmedzené, pričom takto široko formulovaný petit neodkladného opatrenia súd vyhodnotil ako rozporný s princípom

proporcionality, nakoľko nad rozsah, ktorý je nevyhnutný na dosiahnutie žalobcom sledovaného účelu, zasahoval do Ústavou Slovenskej republiky garantovaného vlastníckeho práva žalovanej 2/.

9. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie a napadol ho v časti výroku, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej 2/. Navrhol, aby odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovanej 2/ zakáže nakladať s predmetnými nehnuteľnosťami (t.j. aby odvolací súd uložil žalovanej 2/ povinnosť nenakladať s vlastníckymi právami k nehnuteľnostiam, vedeným Okresným úradom Senec, katastrálnym odborom, pre okres M., obec M., katastrálne územie Senec na LV č. XXXX, a to k bytu č. XX na 6. poschodí bytového domu so súpisným číslom XX, vchod č. XX, pričom právny vzťah k pozemkom parcel XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX a XXX/XX, na ktorých je bytový dom postavený, je evidovaný na liste vlastníctva č. XXXX, k podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve 7857/330648). Žalobca poukázal na to, že potreba neodkladne upraviť pomery účastníkov konania, je daná práve s poukazom na vznik povinnosti žalovanej 1/, t.j. daryne na zaplatenie sumy 380.671,87 eur žalobcovi, ktorá jej bola uložená uznesením dedičského súdu sp.zn. 15D/90/2022, Dnot 110/2022, zo dňa 10.10.2022. Je potom zrejmé, že uzatvorenie darovacej zmluvy zo dňa 14.12.2022 medzi žalovanou 1/ a žalovanou 2/, t.j. matkou a dcérou, bolo realizované krátko po vydaní tohto uznesenia a teda v príčinnej súvislosti s týmto uznesením a s cieľom vyhnúť sa plneniu povinnosti v ňom uloženej. O skutočnosti, že žalované pristúpili k prevodu vlastníckeho práva, sa žalobca dozvedel až bezprostredne pred podaním návrhu v tejto veci, do toho času nemal vedomosť o prevode vlastníckeho práva medzi žalovanými. Z uvedeného dôvodu pristúpil k podaniu návrhu na vydanie neodkladného opatrenia v tejto veci, ako i k podaniu žaloby vo veci samej. Práve skutočnosť, že vo veci prebieha i konanie o určenie neplatnosti právneho úkonu rovnako pod sp.zn. 47C/15/2024 je tou skutočnosťou, ktorá môže žalované podnietiť k ďalším prevodom vlastníckeho práva, nakoľko už prvotný prevod zo žalovanej 1/ na žalovanú 2/ bol reakciou na hroziacu povinnosť vyplatiť finančné prostriedky v dedičskom konaní. Vzhľadom na vyššie uvedené, žalobca má za to, že v danom prípade bol splnený ten najdôležitejší predpoklad pri nariadení neodkladného opatrenia, a to danosť práva (nároku), ktorému sa má poskytnúť súdna ochrana formou neodkladného opatrenia. Aktuálne žalobca zistil, že k takémuto prevodu z vlastníctva žalovanej 1/ došlo a domáha sa súdnou cestou určenia neplatnosti tohto právneho úkonu, čo opätovne vytvára situáciu, že žalovaná 1/ bude, ak súd žalobe vyhovie, vlastníkom nehnuteľnosti a teda v prípadnom exekučnom konaní by jej hrozil majetkový postih. Výkon súdneho rozhodnutia, ktorým bude určená neplatnosť právneho úkonu, je možné sťažiť a znemožniť práve ďalším prevodom vlastníckych práv na tretie osoby a práve takémuto postupu chce žalobca zabrániť a preto sa domáha ochrany svojich práv a oprávnených záujmov týmto návrhom na vydanie neodkladného opatrenia. Práve to je účelom a zmyslom zákonného ustanovenia a samotného poslania a zmyslu neodkladného opatrenia, teda, aby sa zabránilo ďalším a ďalším prevodom, ktoré sťažujú výkon exekúcie. Žalobca teda má v danej veci naliehavý právny záujem na tom, aby žalovaná 2/ nenakladala s vlastníckymi právami tak, že by bol zmarený výkon prípadnej budúcej exekúcie. Žalovanej 2/ teda navrhuje obmedziť práva vlastníka v časti akýchkoľvek prevodov vlastníckeho práva na tretie osoby, či zaťaženie nehnuteľností záložnými právami, či vecnými bremenami. Žalobca má záujem na tom, aby nehnuteľnosti boli právne čisté, čo znamená, že pri výkone rozhodnutia môžu byť použité na splatenie záväzkov žalovanej 1/. Z uvedeného dôvodu, žalobca petit formuloval široko a všeobecne, nakoľko i prípadný prenájom, či podnájom nehnuteľností, ako forma nakladania s vlastníckym právom k nim by mohol znamenať ohrozenie výkonu práva v exekučnom konaní. Žalobca poukázal aj na to, že nadobudol vlastnícke právo k finančným prostriedkom patriacim poručiťke jej smrťou, t.j. dňom 08.06.2014. I vlastnícke právo žalobcu k finančným prostriedkom tak požíva rovnakú zákonnú ochranu vlastníckeho práva, ako vlastnícke právo žalovaných k nehnuteľnostiam. Len nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia možno naplniť princíp proporcionality, na ktorý sa odvoláva súd prvej inštancie v odôvodnení svojho uznesenia. Práve obmedzením dispozičného práva žalovanej 2/ s nehnuteľnosťami stavia strany sporu do rovnocenného postavenia, nakoľko žalobca nemôže rovnako disponovať finančnými prostriedkami, ktorých vlastníctvo nadobudol smrťou matky, keďže žalovaná 1/ mu odmieta tieto prostriedky vydať a majetok, z ktorého mohol byť jej záväzok aspoň v časti splnený previedla na svoju dcéru. Ďalej s poukazom na proporcionalitu ochrany práv žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žalovaná 1/ má povinnosť vyplatiť žalobcovi sumu 380.671,87 eur, pričom hodnota nehnuteľností vo vlastníctve žalovanej 2/ túto hodnotu nedosahuje. To znamená, že aj vydaním navrhovaného neodkladného opatrenia súdom bude stále žalobca v pozícii slabšieho a toho koho práva sú ohrozené vo väčšej miere a treba ho preto chrániť intenzívnejšie. Súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil aj tým, že konštatoval, že vydaním neodkladného opatrenia by nebola zachovaná proporcionalita práv strán

sporu. Nariadením navrhovaného neodkladného opatrenia sa obmedzia práva žalovanej 2/ len v rozsahu nevyhnutnom na dosiahnutie sledovaného účelu a jej ujma nie je zjavne neprímeraná a to, najmä s poukazom na hodnotu práv žalobcu a žalovanej. Hodnota nehnuteľností, ktorými by v prípade vydania neodkladného opatrenia nemohla žalovaná 2/ nakladať nedosahuje hodnotu pohľadávky žalobcu voči žalovanej 1/, t.j. ich hodnota je omnoho nižšia ako je výška pohľadávky žalobcu.

10. Žalované 1/, 2/ sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, k uzneseniu súdu prvej inštancie, ani k odvolaniu žalobcu, v súdom určenej lehote písomne nevyjadrili.

11. Odvolací súd preskúmal vec viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.) túto prejednal bez nariadenia pojednávania, a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti (v časti výroku, ktorým súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia voči žalovanej 2/ zamietol) je potrebné zmeniť (§ 388 C.s.p.) a návrhu vyhovieť.

12. V prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že predmet konania (resp. obsah žaloby, ako aj návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) nie je tvorený výlučne žalobným návrhom (petitum), ale aj rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami - opísaním skutkového deja (causa petendi). Na základe žalobného návrhu (návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) a opísania skutkového deja možno individualizovať predmet konania. Súd je viazaný petitom žaloby (neodkladného opatrenia) po obsahovej stránke a tento petit je potrebné vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami žalobcov v spore. Súd má skúmať celý obsah podanej žaloby (podaného neodkladného opatrenia), nielen samotný žalobný návrh. V danej veci žalobca síce v petite návrhu žiadal vo všeobecnosti uloženie povinnosti žalovaným 1/, 2/ (v odvolaní už len žalovanej 2/) nenakladať s označenými nehnuteľnosťami (v zmysle nenakladať s vlastníckymi právami k nim), avšak z obsahu jeho podaní (ako aj z podaného odvolania) je zrejmé, že pod týmito „nenakladaním s vlastníckymi právami“ mal na mysli nielen zákaz samotného prevodu vlastníckeho práva k nim, ale ním mal na mysli zákaz vykonávať všetky právne úkony týkajúce sa týchto nehnuteľností, vrátane ich prenajatia, zaťaženia záložným právom, príp. zriadením vecného bremena k nim. Keďže súd je viazaný petitom žaloby (neodkladného opatrenia) po obsahovej stránke a tento petit je povinný vykladať v súvislosti so skutkovými tvrdeniami žalobcu v spore, a teda súd musí skúmať celý obsah podanej žaloby (podaného neodkladného opatrenia), nielen samotný žalobný návrh (petit navrhovaného neodkladného opatrenia), pričom z obsahu podaní žalobcu bolo zrejmé, že ním navrhovaný zákaz nakladania s nehnuteľnosťami sa mal týkať nielen prevodu vlastníckeho práva k nim, ale aj ďalších dispozičných úkonov s nimi (ktoré napr. v obsahu odvolania riadne vymedzil), nebol správny záver súdu prvej inštancie o tom, že z príliš širokej formulácie navrhovaného neodkladného opatrenia žalobcom, nebolo možné vyvodiť, ktoré konkrétne vlastnícke oprávnenia žalovanej 2/ mali byť na ochranu žalobcu obmedzené, z dôvodu ktorého potom súd vyvodil i nesprávny záver, že takto široko formulovaný petit neodkladného opatrenia bol rozporný s princípom proporcionality.

13. Pokiaľ išlo o samotné predpoklady pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, odvolací súd poukazuje na to, že účelom inštitútu odporovateľnosti právnych úkonov upraveného v § 42a a nasl. Obč. zákonníka je zaistenie občianskoprávnej ochrany veriteľa pred právnymi úkonmi dlžníka, ktorými dôjde k ukráteniu veriteľa. Súdnym rozhodnutím sa neúčinnosť dlžníkovho právneho úkonu deklaruje (nie konštituuje) a odporovacia žaloba podľa ustálenej súdnej praxe nie je žalobou určovacou podľa § 137 pís. c/ C.s.p. (predtým § 80 písm. c/ OSP), žalobca preto v konaní nemusí preukazovať naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Podstata odporovateľnosti právneho úkonu spočíva v tom, že na rozdiel od neplatnosti právneho úkonu, ktorá vzniká buď zo zákona alebo tým, že sa neplatnosti dovoľá oprávnený subjekt, a ktorá pôsobí voči všetkým, odporovaný úkon je platným právnym úkonom, ktorý na základe právoplatného rozhodnutia súdu stráca účinnosť avšak iba vo vzťahu k veriteľovi, ktorý právnemu úkonu úspešne odporoval. Z uvedeného tiež vyplýva, že neplatnému právnemu úkonu nemožno s úspechom odporovať, nakoľko z neho žiadne právne účinky nenastali, a nemohlo preto dôjsť ani ku skráteniu pohľadávky veriteľa dlžníkom. Neplatnosť právneho úkonu má preto prednosť pred jeho odporovateľnosťou.

K zákonným predpokladom pre úspešné odporovanie právnemu úkonu patrí v zmysle ust. § 42a Obč. zákonníka splnenie nasledovných kumulatívnych hmotnoprávných podmienok:

1. existencia vymáhateľnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi,

2. právny úkon dlžníka ukracujúci uspokojenie tejto pohľadávky veriteľa, za predpokladu jeho platnosti,
3. trojročná prekluzívna lehota, v ktorej došlo zo strany dlžníka k napádanému právnemu úkonu,
4. úmysel ukrátiť veriteľa (cum animo fraudandi), ak tento musel byť druhej strane známy, ktorý sa však nevyžaduje pri právnom úkone, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v ich prospech, s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel krátiť veriteľa ani pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa ust. § 42b ods. 1 až 4 Obč. zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou. Právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právneho úkonu proti ich predchodcovi. Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

14. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd následne pristúpil k preskúmaniu uplatneného nároku aj v časti namietanej právnej neúčinnosti darovacej zmluvy. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s otázkou vecnej legitímácie sporových strán, ktorá je u žalobcu odvodená od existencie jeho pohľadávky, ktorú má voči žalovanej 1/ titulom vydania polovice predmetu dedičstva (finančnej hotovosti vo výške 380.671,87 eur s príslušenstvom v úschove žalovanej 1/) ktorá suma mu bola priznaná, resp. bola žalovanej 1/ uložená povinnosť na jej vyplatenie žalobcovi, uznesením dedičského súdu sp.zn. 15D/90/2022, Dnot 110/2022 zo dňa 10.10.2022 (v čase pred dojednaním odporovateľného právneho úkonu). Vymáhateľná pohľadávka v zmysle ustanovenia § 42a odsek 1 Občianskeho zákonníka je pohľadávka, ktorú možno úspešne vymáhať v základnom súdnom konaní. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 17. mája 2022 sp. zn. 1VCdo/1/2022). Správne bola označená aj žalovaná 2/, ako osoba, ktorá mala mať z odporovaného právneho úkonu prospech (u žalovanej 1/ absentovala pasívna vecná legitímácia vo vzťahu k navrhovanému neodkladnému opatreniu, nakoľko táto už nebola vlastníčkou darovaných nehnuteľností). Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca podal odporovaciu žalobu v prekluzívnej trojročnej lehote, pri existencii vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči dlžníčke (žalovanej 1/), z ktorého úkonu (darovacej zmluvy) mala prospech žalovaná 2/ (čím jej v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia svedčila pasívna vecná legitímácia). Pohľadávka žalobcu vyplývajúca z dedičského konania po poručiteľke K. Y., rodenej Z., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, naposledy bytom O. XXXX/XX, M. vznikla ešte pred podpisom odporovaného právneho úkonu, teda dotknutej darovacej zmluvy (uzavretej 14.12.2022), a bola aj priznaná uznesením dedičského súdu sp.zn. 15D/90/2022, Dnot 110/2022 zo dňa 10.10.2022. Dôvodnosť žaloby o určenie neúčinnosti by potom vylučovala len absencia ukracovacieho právneho úkonu, ktorý by vyvolal kvalifikované zmenšenie majetku dlžníčky a vedomosť žalovaných 1/ a 2/ o úmysle dlžníčky ukrátiť veriteľa. Preukázanie týchto podmienok v spore zaťažovalo žalobcu.

15. Ukrátením veriteľa sa rozumie kvalifikované zmenšenie dlžníkovho majetku, ktoré nestačí na uspokojenie veriteľovej pohľadávky. Jeho dôvodom je najčastejšie prevedenie majetku dlžníka tretej osobe bez zodpovedajúcej náhrady (protiplnenia). Pokiaľ by za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty bola poskytnutá obvyklá cena, alebo inak poskytnutá primeraná (rovnocenná) náhrada, nemôže dôjsť ku skráteniu uspokojenia veriteľovej pohľadávky. K skráteniu veriteľa podľa ustálenej súdnej praxe nemôže dôjsť ani v prípade, ak je za účelom uspokojenia veriteľovej pohľadávky preukázateľne možné použiť iný majetok dlžníka. Z opisu skutkového stavu v predmetnej veci vyplýva, že v danom prípade je žalovanou osobou (v postavení žalovanej 2/) osoba blízka dlžníčke, t.j. dcéra dlžníčky. Tu treba zdôrazniť, že preukázanie úmyslu dlžníka, že mienil ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi (blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu). Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v takomto prípade zákon predpokladá (prezumpuje) a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali opak, t.j., že úmysel

dlužníka ukrátiť veriteľa nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Inými slovami, v tomto prípade sa dôkazné bremeno presúva na žalovanú 2/. Žalovaná osoba, ktorá je osobou blízkou dlžníkovi sa môže odporovacej žalobe ubrániť, len ak preukáže, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať. Úspešná obrana tejto žalovanej osoby blízkej dlžníkovi podľa ustanovenia § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka teda spočíva nielen v jej tvrdení, že o úmysle dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nevedela, a ani nemohla vedieť, ale tiež v tvrdení a preukázaní toho, že o tomto úmysle nevedela, a ani nemohla vedieť, napriek tomu, že vyvinula starostlivosť za účelom rozpoznania tohto úmyslu dlžníka a išlo pritom o náležitú starostlivosť. V danej veci žalovaná 2/ túto dôkaznú povinnosť (v tomto štádiu konania) nespĺnila. Žalovaná 2/ je blízkou osobou dlžníčky (žalovanej 1/), ktorá nadobudla označené nehnuteľnosti bezodplatne (darovacou zmluvou), t.j. bez zodpovedajúcej náhrady (protiplnenia) a teda sa prezumuje (predpokladá) úmysel dlžníčky (žalovanej 1/) ukrátiť jej veriteľa (žalobcu). Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že predmetnú darovaciu zmluvu žalovaná 1/ uzavrela so žalovanou 2/ bezprostredne (cca do 2 mesiacov) potom, čo jej bola v dedičskom konaní uložená povinnosť na peňažné plnenie voči žalobcovi. V konaní takisto nebolo osvedčené, že by žalovaná 1/ vlastnila taký iný likvidný majetok, z ktorého by sa žalobca mohol v budúcnosti uspokojiť (žalovaná 1/ nevyužila možnosť vyjadriť sa k odvolaniu žalobcu a teda žiadny takýto likvidný majetok neoznačila). Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčil dôvodnosť svojho nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, keď tento osvedčil: 1/existenciu svojej peňažnej pohľadávky voči žalovanej 1/, 2/existenciu právneho úkonu darovania (ako bezodplatného úkonu), uzavretého medzi blízkymi osobami, v dôsledku čoho sa prezumuje úmysel dlžníka (žalovanej 1/) jeho uzavretím ukrátiť svojho veriteľa (žalobcu), 3/ neexistenciu iného likvidného majetku žalovanej 1/, z ktorého by sa mohol v budúcnosti uspokojiť, 4/ včasnosť podanej odporovacej žaloby.

16. Právna úprava síce výslovne neupravuje, ako má súd postupovať pri zisťovaní skutkového základu pre nariadenie neodkladného opatrenia, avšak ustanovenie § 329 C.s.p. dáva zreteľne najavo, že nemôže ísť o dokazovanie v plnom rozsahu. Konštantná judikatúra súdov zakotvuje, že subjekt domáhajúci sa nariadenia neodkladného opatrenia musí osvedčiť dôvody na jeho nariadenie, t.j. potrebu dočasnej úpravy pomerov strán alebo obavu o ohrozenie budúceho výkonu súdneho rozhodnutia, dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Medzi osvedčením a dokázaním nejakej skutočnosti je rozdiel, ktorý odlišuje mieru zisťovania skutkového stavu pri vydávaní uznesenia o neodkladnom opatrení a rozsudku. Dokazovanie pred rozhodnutím o návrhu na neodkladné opatrenie nie je dokazovaním v rozsahu vyžadovanom v základnom konaní. To je pojmovo vylúčené. Staršia legislatíva a teraz náuka toto dokazovanie preto označuje výrazom osvedčenie alebo osvedčovanie. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Pri ich zisťovaní neprihliada a ani nemusí prihliadať na všetky procesné formality, ako je to pri riadnom procesnom dokazovaní. Výsledkom takéhoto postupu je, že osvedčované skutočnosti sa súdu, so zreteľom na všetky okolnosti prípadu, javia ako nanajvyš (vysoko) pravdepodobné. Aj v tomto konaní (konanie o nariadenie neodkladného opatrenia) súd postupuje v súčinnosti so stranami tak, aby ochrana práv bola rýchla a účinná a aby sa skutočnosti, ktoré sú medzi stranami sporné, spoľahlivo zistili. Použitie týchto zásad je však primerané a limitom je dosiahnutie účelu neodkladného opatrenia. Tieto zásady sa neuplatňujú v celej šírke, ale s dôrazom na rýchlosť ochrany práv a spoľahlivosť tvrdení žalobcu na úrovni osvedčenia (spravdepodobnenia) skutočností, ktoré sú rozhodujúce pre záver o potrebe a nevyhnutnosti nariadenia neodkladného opatrenia (k tomu pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. novembra 2012, sp.zn. 6 M Cdo 5/2012).

17. Za tohto stavu odvolací súd potom považuje za potrebné uviesť, že podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia (pri odporovateľnom právnym úkone) je možné považovať za špecifické z dôvodu, že ak by došlo k ďalšiemu prevodu (príp. inému zaťaženiu) označených nehnuteľností, situácia žalobcu ako veriteľa by bola podstatne sťažená tým, že by mu bolo takpovediac znemožnené, po prípadnom vyslovení neúčinnosti právneho úkonu, uspokojiť sa v exekučnom konaní priamo z majetku, ktorý bol odporovateľným úkonom dotknutý - t.j. ktorý z majetku dlžníka takto „ušiel“ (resp. žalobcovi by ostal len nárok na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech). Preto nie je na prekážku nariadenia takéhoto neodkladného opatrenia neosvedčenie zámeru žalovanej s dotknutými nehnuteľnosťami nakladať, keďže „na osvedčenie takéhoto zámeru v takomto prípade vyčkávať nemožno, pretože sa, zvlášť pri zámere ukrátiť splnenie pohľadávky veriteľa, stáva spravidla zjavný

až po jeho realizovaní, teda neskoro na to, aby mu toto bolo možné zamedziť“. Pri neodkladných opatreniach, ktorými majú byť obmedzené určité dispozičné úkony, nemôže súd v tomto štádiu procesu vyžadovať dôsledné preukázanie tohto úmyslu osoby, proti ktorej má neodkladné opatrenie smerovať. Úmysel ako bezprostredný vnútorný vzťah osoby k určitému právnomu následku je za daných okolností osvedčiteľný iba vo výnimočných prípadoch a s nepomernými ťažkosťami. Takáto požiadavka by mohla mať ad absurdum za následok, že neodkladné opatrenie s preventívnym účinkom nemožno dosiahnuť. Z pragmatického hľadiska je navyše nepochybné, že v prípade súkromnoprávných úkonov je úmysel konajúcej osoby väčšinou rozpoznateľný až v štádiu, keď už tomuto úkonu nemožno zabrániť, pretože jeho právne účinky medzičasom nastali alebo k nim dôjde v bezprostrednej časovej nadväznosti.

Dôvodnosť nariadenia neodkladného opatrenia v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, je teda daná tým, že jeho nenariadením navrhovateľovi (žalobcovi) hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Spravidla teda ide o prípady, keď sa navrhovateľ (žalobca) prostredníctvom podaného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia domáha, aby súd uložil vlastníkovi nehnuteľnosti (žalovanému) povinnosť nenakladať s nehnuteľnosťou. Účelom takéhoto neodkladného opatrenia je predovšetkým efektívne zastabilizovanie právneho stavu počas konania vo veci samej, a to prostredníctvom obmedzujúcej poznámky, zapísanej na príslušnom liste vlastníctva v katastri nehnuteľností.

V tejto súvislosti odvolací súd tiež poukazuje na obdobnú rozhodovaciu prax súdov. Napr. podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 5Co/278/2014: „Ak by sa vyčkávalo na prejavenie úmyslu odporkyne (žalovanej) scudzíť, mohlo by dôjsť k ďalšiemu prevodu, po realizácii ktorého by sa právne postavenie navrhovateľa zhoršilo do takej miery, že by bolo otázne, či sa mu ešte oplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu v konaní vo veci samej.“

Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 18Co/44/2015: „Vydanie rozhodnutia o predbežnom opatrení (v súčasnosti o neodkladnom opatrení) nie je možné podmiennečne spochybňovať preukázaním určitej objektívnej skutočnosti, za preukázania úmyslu žalovaných vykonávať úkony súvisiace s vlastníctvom nehnuteľnosti. Práve vyčkávaním na prejavenie úmyslu zo strany žalovaných by mohlo dôjsť k ďalšiemu prevodu, pri ktorom by už ochrana vo vzťahu k žalobcovi bola výrazne znížená. Preto postačuje preukázanie odôvodnenej obavy na to, aby bolo vyhovené návrhu na vydanie predbežného opatrenia (neodkladného opatrenia), ktoré by prakticky stratilo význam, ak by sa vyžadoval zásadne len predložený dôkaz o snahe žalovaných nakladať s nehnuteľnosťou.“

Taktiež podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17Co/255/2016: „Zámer dispozície s nehnuteľnosťou sa dá osobe nezúčastnenej na tejto dispozícii zistiť spravidla až keď táto dispozícia nastane (plomba), alebo až po jej realizovaní (zavkladovanie). Pokiaľ má byť ochrana pred nežiaducou dispozíciou s nehnuteľnosťou poskytnutá formou predbežného opatrenia (dnes neodkladného opatrenia) účinne, nemožno vyčkávať na stav, keď sa táto dispozícia stane pre nezúčastnenú osobu zrejmalá, pretože jej potom predbežným opatrením (neodkladným opatrením) už nemožno zabrániť. Vyčkávanie ďalšej dispozície by totiž mohlo práva navrhovateľa zmariť alebo významne sťažiť tým, že majetok žalovaného by sa dostal mimo sféry dosiahnuteľnej navrhovateľom pri uspokojovaní jeho pohľadávky.“

Napokon aj v rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 3Co/337/2009 sa uvádza „Vydanie rozhodnutia o predbežnom opatrení (neodkladnom opatrení) nie je možné spochybňovať preukázaním určitej objektívnej skutočnosti za preukázania úmyslu žalovaných vykonať úkony súvisiace s vlastníctvom tejto nehnuteľnosti. Vyčkávaním na prejavenie úmyslu zo strany žalovaných by mohlo dôjsť k ďalšiemu prevodu nehnuteľností, pri ktorom by už ochrana vo vzťahu k žalobcovi bola znížená. Pokiaľ žalovaní nemajú v úmysle nehnuteľnosť scudzovať, resp. zaťažovať, tak predbežné opatrenie (neodkladné opatrenie) je vo vzťahu k nim bez právneho významu a pokiaľ takýto úmysel mali, potom je jeho nariadenie dôvodné.“

18. Odvolací súd tiež dodáva, že nariadené neodkladné opatrenie obsahuje v rámci svojho petitu zákaz žalovanej 2/ vykonať konkrétne dispozičné úkony s dotknutými nehnuteľnosťami, ktorými sa má nariadeným neodkladným opatrením predísť, aby nelegitímnym spôsobom sťažili, resp. znemožnili ochranu práv a oprávnených záujmov žalobcu v rámci konania vo veci samej, berúc do úvahy, že v konaní vo veci samej bude potrebné posúdiť otázku (ne)účinnosti darovacej zmluvy, na základe ktorej

prešli dotknuté nehnuteľnosti do výlučného vlastníctva žalovanej 2/. S poukazom na vyššie uvedené, ako aj s ohľadom na dôvodnosť námietok vznesených žalobcom v rámci podaného odvolania, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo vzťahu k žalovanej 2/ zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel (§ 388 C.s.p.).

19. Vo vzťahu k žalovanej 1/ súd prvej inštancie návrh zamietol s odôvodnením, že táto nebola pasívne vecne legitimovaným subjektom, nakoľko nebola vlastníčkou dotknutých nehnuteľností. Nakoľko žalobca odvolanie vo výroku zamietnutia návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj voči žalovanej 1/ nepodal, v tejto časti rozhodnutie súdu prvej inštancie nadobudlo právoplatnosť.

20. O trovách neodkladného opatrenia vo vzťahu k žalovanej 2/ odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, 2 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi priznal nárok na ich náhradu (tak trov prvoinštančného ako aj odvolacieho konania) voči žalovanej 2/ v plnom rozsahu. O trovách konania vo vzťahu k žalovanej 1/ rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 odsek 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 C.s.p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).